

си въ своите малки ржчици и го загледа съ отворени очи безъ да мига.

— „Послѣ? — Прошепна той.

Баща му го прѣгърна и цѣлуна по челото.

— „Спи, дѣтенце! Спи миличъкъ, спи да порастнешъ! Тогава всичко ще узнаешъ, всичко ще научишъ, всичко ще разберешъ“...



Дѣдо Студенчо.

I.

Кога дойде дѣдо Студенчо.



Ѣше есенно врѣме. Мѣги покриваха земята. Орачите бѣрзаха да засѣятъ жито. А овчарите гледаха да натрупатъ повечко храна край кошарата. Женитѣ лепятъ кѫщите или шиятъ нови дрешки за дѣцата си, а мѣжетѣ прибираятъ дѣрва, зеленчуки, вълна и други нѣща. Всички сѫ загрижени, всички се боятъ отъ нѣщо си.

— А защо тѣй всички работятъ и всички сѫ загрижени? — пита Иванчо татка си.